

[logo]

**KONVENTION TIL BESKYTTELSE
AF DEN IMMATERIELLE KULTURARV**

Paris, 17. oktober 2003

MISC/2003/CLT/CH/14

KONVENTION TIL BESKYTTELSE AF DEN IMMATERIELLE KULTURARV

Den 32. generalkonference for De Forenede Nationers Organisation for Uddannelse, Videnskab og Kultur, i det følgende benævnt UNESCO, forsamlet i Paris fra 29. september til 17. oktober 2003,

Som henviser til eksisterende instrumenter vedrørende internationale menneskerettigheder, særligt den universelle erklæring om menneskerettigheder fra 1948, den internationale pagt om økonomiske, sociale kulturelle rettigheder fra 1966 og den internationale pagt om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966,

Som tager hensyn til vigtigheden af den immaterielle kulturarv som en grundlæggende kilde til kulturel mangfoldighed og en garant for bæredygtig udvikling som fremhævet i UNESCO's henstilling vedrørende beskyttelse af traditionel kultur og folkløse fra 1989, i UNESCO's universelle erklæring om kulturel mangfoldighed fra 2001 og i Istanbul-erklæringen, som blev vedtaget af kulturministrenes tredje Round Table i 2002,

Som tager hensyn til den rodfæstede indbyrdes afhængighed mellem den immaterielle kulturarv og den håndgribelige kultur- og naturarv,

Som anerkender, at globaliseringsprocesserne og de sociale transformationer ved siden af de vilkår, som disse skaber for ny dialog mellem fællesskaber, såvel som fænomenet intolerance, giver anledning til alvorlige trusler om nedbrydning, forsvinden og ødelæggelse af den immaterielle kulturarv, særligt på grund af manglende ressourcer til beskyttelse heraf,

Som er opmærksom på den universelle vilje til og fælles bevidsthed om beskyttelse af menneskehedens immaterielle kulturarv,

Som anerkender, at fællesskaber, i særdeleshed oprindelige folks samfund, grupper og i nogle tilfælde, enkeltpersoner, spiller en vigtig rolle for produktion, beskyttelse, vedligeholdelse og genskabelse af den immaterielle kulturarv, og dermed hjælper til berigelse af kulturel mangfoldighed og menneskelig kreativitet,

Som konstaterer den omfattende virkning af UNESCO's aktiviteter i forhold til at skabe retningsgivende instrumenter til beskyttelse af kulturarven, særligt konventionen til beskyttelse af verdens kultur- og naturarv fra 1972,

Som yderligere konstaterer, at der endnu ikke eksisterer noget bindende multilateralt instrument til beskyttelse af den immaterielle kulturarv,

Som tager hensyn til, at eksisterende internationale aftaler, anbefalinger og resolutioner vedrørende kultur- og naturarven skal udvides og suppleres med nye bestemmelser for den immaterielle kulturarv,

Som tager hensyn til behovet for at øge bevidstheden om vigtigheden af den immaterielle kulturarv og beskyttelse heraf, særligt hos den yngre generation,

Som tager hensyn til, at det internationale samfund sammen med de kontraherende stater i en ånd af samarbejde og gensidig bistand skal bidrage til beskyttelse af en sådan kulturarv,

Som påpeger UNESCO's programmer om den immaterielle kulturarv, særligt erklæringen om menneskehedens mundtlige og immaterielle arvs mesterværker,

Som tager hensyn til den uvurderlige rolle, som den immaterielle kulturarv spiller i forhold til at bringe mennesker tættere sammen og sikre udveksling og forståelse blandt disse,

Har vedtaget denne konvention den syvende dag i oktober 2003.

I. Generelle bestemmelser

Artikel 1 – Formål

Denne konvention har følgende formål:

- (a) at beskytte den immaterielle kulturarv,
- (b) at fremme respekten for de relevante samfunds, grupper og enkeltpersoners immaterielle kulturarv,
- (c) at øge bevidstheden om vigtigheden af den immaterielle kulturarv på lokalt, nationalt og internationalt plan og om sikring af gensidig påskønnelse af denne kulturarv,
- (d) at tilvejebringe internationalt samarbejde og bistand.

Artikel 2 – Definitioner

I denne konvention forstås ved:

1. Den "immaterielle kulturarv": de praksisser, forestillinger, udtryk, kundskaber, færdigheder - såvel som redskaber, genstande, artefakter og kulturelle rum, der er forbundet dermed - som samfund, grupper, og, i nogle tilfælde, enkeltpersoner anerkender som del af deres kulturelle arv. Denne immaterielle kulturarv overføres fra generation til generation og genskabes til stadighed af samfund og grupper som svar på deres omgivelser, deres interaktion med naturen og deres historie, og giver dem en følelse af identitet og kontinuitet, og skaber på den måde respekt for kulturel mangfoldighed og menneskelig kreativitet. I denne konvention vil der alene blive taget hensyn til den immaterielle kulturarv, som kan forenes med eksisterende internationale menneskerettighedsinstrumenter såvel som med kravene om gensidig respekt blandt samfund, grupper og enkeltpersoner og om bæredygtig udvikling.

2. Den "immaterielle kulturarv", som er defineret i stk. 1 ovenfor, at den blandt andet manifesterer sig ved:

- (a) mundtlige traditioner og udtryk, herunder sprog som et udtryksmiddel for den immaterielle kulturarv,

- (b) udøvelse af kunst,
 - (c) sociale praksisser, ritualer og festivaler,
 - (d) viden og praksisser vedrørende naturen og universet,
 - (e) traditionelt håndværk.
3. "Beskyttelse": de forholdsregler, der sikrer den immaterielle kulturarvs livskraft, herunder identifikation, dokumentation, forskning, bevarelse, beskyttelse, promovering, forbedring, videreførelse, specielt gennem formel og ikke-formel uddannelse, såvel som revitalisering af forskellige sider af denne arv.
 4. "Kontraherende stater": stater, som er bundet af denne konvention, og for hvilke konventionen er gældende.
 5. Denne konvention finder tilsvarende anvendelse på de i artikel 33 nævnte territorier, der i overensstemmelse med betingelserne i den artikel bliver parter i denne konvention. I den udstrækning gælder udtrykket "kontraherende stater" også for sådanne territorier.

Artikel 3 – Forholdet til andre internationale instrumenter

Intet i denne konvention skal fortolkes som:

- (a) ændring af status eller forringelse af beskyttelsen af verdensarv i medfør af 1972-konventionen til beskyttelse af verdens kultur- og naturarv, som en immateriel kulturarvs-genstand hører direkte under, eller
- (b) påvirkning af kontraherende staters rettigheder og forpligtelser i medfør af ethvert internationalt instrument, de er parter i, med relation til immaterialrettigheder eller til anvendelsen af biologiske og miljøvenlige ressourcer.

II. Konventionens organer

Artikel 4 – De kontraherende staters generalforsamling

1. Der stiftes hermed en generalforsamling for de kontraherende stater, i det følgende benævnt "Generalforsamlingen". Generalforsamlingen er denne konventions øverste organ.
2. Generalforsamlingen afholder ordinært møde hvert andet år. Den kan afholde ekstraordinært møde, hvis den selv beslutter det, eller hvis den mellemstatslige komité for konventionen om beskyttelse af den immaterielle kulturarv anmoder herom, eller hvis mindst en tredjedel af de kontraherende stater anmoder herom.
3. Generalforsamlingen vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 5 – Den mellemstatslige komité for konventionen om beskyttelse af den immaterielle kulturarv

1. Der oprettes ved UNESCO en mellemstatslig komité for konventionen om beskyttelse af den immaterielle kulturarv, i det følgende benævnt "Komitéen". Komitéen består af repræsentanter fra de 18 kontraherende stater valgt af Generalforsamlingen, når denne konvention træder i kraft i overensstemmelse med artikel 34.
2. Antallet af medlemmer i Komitéen vil blive sat op til 24, så snart antallet af parter i konventionen når op på 50.

Artikel 6 – Valg af og mandatperiode for medlemmer af Komitéen

1. Medlemmerne af Komitéen vælges under hensyntagen til en ligelig geografisk fordeling og efter rotationsprincippet.
2. Generalforsamlingen vælger medlemmerne af Komitéen for en fireårig periode.
3. Dog er mandatperioden for halvdelen af Komitéens medlemmer valgt ved første valg begrænset til to år. Disse udvælges ved lodtrækning ved første valg.
4. Generalforsamlingen udskifter halvdelen af Komitéens medlemmer hvert andet år.
5. Generalforsamlingen skal også udpege det antal medlemmer af Komitéen, som er nødvendigt for at udfylde ledige pladser.
6. Et medlem af Komitéen kan ikke vælges for to på hinanden følgende perioder.
7. Medlemmer af Komitéen skal udvælge repræsentanter med kompetencer inden for de forskellige områder af immateriel kulturarv.

Artikel 7 – Komitéens funktioner

Uden at det indskrænker de andre særlige rettigheder, som tillægges den ved denne konvention, har Komitéen følgende opgaver:

- (a) at fremme denne konventions målsætninger og at tilskynde til dens gennemførelse og sikre opfølgningen heraf,
- (b) at vejlede om bedste praksis og udarbejde henstillinger vedrørende foranstaltninger til beskyttelse af den immaterielle kulturarv,
- (c) at udarbejde og fremlægge et udkast til plan for anvendelse af fondens ressourcer, jf. artikel 25, for Generalforsamlingen til dennes godkendelse,
- (d) at søge måder at øge Komitéens ressourcer på, og at foretage de til dette formål nødvendige foranstaltninger, jf. artikel 25,

- (e) at udarbejde og fremlægge driftsforskrifter til gennemførelse af denne konvention for Generalforsamlingen til dennes godkendelse,
- (f) at undersøge de af medlemmerne indsendte rapporter, jf. artikel 29, og at fremlægge resuméer af indholdet af disse for Generalforsamlingen,
- (g) at undersøge de af medlemmerne fremlagte ønsker og træffe beslutning herom i overensstemmelse med objektive udvælgelseskriterier, som fastlægges af Komitéen og godkendes af Generalforsamlingen for:
 - (i) indførelse på listerne og forslag beskrevet i artikel 16, 17 og 18,
 - (ii) tildeling af international bistand, jf. artikel 22.

Artikel 8 – Komitéens arbejdsmetoder

1. Komitéen skal være underordnet Generalforsamlingen. Komitéen skal rapportere om alle aktiviteter og beslutninger til Generalforsamlingen.
2. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden med to tredjedeles flertal blandt medlemmerne.
3. Komitéen kan midlertidigt nedsætte rådgivende ad hoc-udvalg, som Komitéen vurderer nødvendige for at udføre Komitéens opgaver.
4. Komitéen kan indbyde offentlige eller private organer eller fysiske personer med anerkendte kompetencer inden for den immaterielle kulturarvs områder til at deltage i Komitéens møder for at høre dem i specifikke spørgsmål.

Artikel 9 – Godkendelse af rådgivende organisationer

1. Komitéen indstiller ikke-statslige organisationer med anerkendte kompetencer inden for den immaterielle kulturarvs områder som rådgivere for Komitéen til godkendelse af Generalforsamlingen.
2. Komitéen foreslår også kriterier og betingelser for en sådan godkendelse til Generalforsamlingen.

Artikel 10 – Sekretariatet

1. Komitéen bistås af UNESCO's sekretariat.
2. Sekretariatet udarbejder Generalforsamlingens og Komitéens dokumentation samt udkast til dagsorden for deres møder og sikrer ligeledes gennemførelsen af deres afgørelser.

III. Beskyttelse af den immaterielle kulturarv på nationalt plan

Artikel 11 – De kontraherende staters rolle

Alle kontraherende stater skal:

- (a) træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre beskyttelse af den immaterielle kulturarv inden for deres territorier,
- (b) blandt de beskyttelsesmæssige foranstaltninger beskrevet i artikel 2, stk. 3 med deltagelse af samfund, grupper og andre relevante ikke-statslige organisationer identificere og definere de forskellige immaterielle kulturarvsobjekter, som findes inden for deres territorier.

Artikel 12 – Fortegnelser

1. For at sikre identifikation med henblik på beskyttelse skal alle kontraherende stater på en hensigtsmæssig måde udarbejde en eller flere fortegnelser over den immaterielle kulturarv inden for deres territorier. Disse fortegnelser skal opdateres regelmæssigt.

2. Når alle kontraherende stater, jf. artikel 29, løbende indsender deres rapporter til Komitéen, skal der med rapporten følge relevante oplysninger om sådanne fortegnelser.

Artikel 13 – Andre beskyttelsesforanstaltninger

For at sikre beskyttelse, udvikling og fremme af den immaterielle kulturarv inden for territoriet skal alle kontraherende stater bestræbe sig på at:

- (a) vedtage en overordnet politik rettet mod fremme af den immaterielle kulturarvs funktion i samfundet, og at integrere beskyttelse af en sådan kulturarv i planlægningsprogrammer,
- (b) udpege eller etablere et eller flere kompetente organer til beskyttelse af den immaterielle kulturarv inden for deres territorier
- (c) støtte videnskabelige, tekniske og kunstneriske studier, såvel som forskningsmetodologi med henblik på effektivt at beskytte den immaterielle kulturarv, herunder særligt den truede immaterielle kulturarv,
- (d) træffe hensigtsmæssige juridiske, tekniske, administrative og økonomiske foranstaltninger rettet mod at:
 - (i) støtte etablering eller styrkelse af institutioner, som underviser i forvaltning af den immaterielle kulturarv, og videreførelse af sådan kulturarv gennem fora og rum, som er beregnet til at udøve eller udtrykke denne kulturarv,
 - (ii) sikre adgang til den immaterielle kulturarv under hensyntagen til traditionelle praksisser, som regulerer adgangen til særlige områder af denne arv,

- (iii) etablere dokumentationsinstitutioner for den immaterielle kulturarv og lette adgangen til disse.

Artikel 14 – Uddannelse, bevidstgørelse og kapacitetsopbygning

Alle kontraherende stater skal med alle hensigtsmæssige midler bestræbe sig på at:

- (a) sikre genkendelse af, respekt for og forbedring af den immaterielle kulturarv i samfundet, særligt gennem:
 - (i) iværksætte programmer for uddannelse og bevidstgørelse af offentligheden, særligt unge mennesker,
 - (ii) iværksætte særlige uddannelsesprogrammer i de berørte grupper og samfund,
 - (iii) iværksætte kapacitetsopbyggende aktiviteter til beskyttelse af den immaterielle kulturarv, herunder særligt inden for ledelse og videnskabelig forskning, og
 - (iv) sikre ikke-formel overførelse af viden,
- (b) oplyse offentligheden om truslerne mod den immaterielle kulturarv og om de aktiviteter, der iværksættes i henhold til denne konvention,
- (c) fremme uddannelse til beskyttelse af naturlige rum og bevaringsværdige steder, hvis eksistens er nødvendig for at udtrykke den immaterielle kulturarv.

Artikel 15 – Samfunds, grupper og enkeltpersoners deltagelse

Alle kontraherende stater skal inden for rammerne af aktiviteterne til beskyttelse af den immaterielle kulturarv bestræbe sig på at sikre den størst mulige deltagelse af samfund, grupper og, hvor dette er relevant, enkeltpersoner, som skaber, vedligeholder og videregiver en sådan kulturarv og aktivt involvere disse i forvaltningen heraf.

IV. Beskyttelse af den immaterielle kulturarv på internationalt plan

Artikel 16 – Den repræsentative liste over menneskehedens immaterielle kulturarv

1. Med henblik på at sikre større synlighed og øget bevidsthed omkring den immaterielle kulturarv og dens betydning og for at opfordre til dialog, som respekterer kulturel mangfoldighed, udarbejder, ajourfører og offentliggør Komitéen en repræsentativ liste over menneskehedens immaterielle kulturarv på foranledning af de berørte kontraherende stater.
2. Komitéen udarbejder og fremlægger kriterierne for udarbejdelsen, ajourføringen og offentliggørelsen af den repræsentative liste for Generalforsamlingen.

Artikel 17 – Liste over immateriel kulturarv med presserende behov for beskyttelse

1. Med henblik på at træffe passende beskyttelsesmæssige foranstaltninger udarbejder, ajourfører og offentliggør Komitéen en liste over immateriel kulturarv med presserende behov for beskyttelse. Desuden skal Komitéen registrere sådan kulturarv på listen efter anmodning fra den berørte kontraherende stat.
2. Komitéen udarbejder og fremlægger kriterierne for udarbejdelse, ajourføring og offentliggørelse af denne liste for Generalforsamlingen.
3. I særligt presserende tilfælde – de objektive kriterier herfor skal godkendes af Generalforsamlingen efter forslag fra Komitéen – kan Komitéen registrere den relevante kulturarvs-genstand på den i stk. 1 nævnte liste i samråd med den berørte kontraherende stat.

Artikel 18 – Programmer, projekter og aktiviteter til beskyttelse af den immaterielle kulturarv

1. Baseret på forslag fra de kontraherende stater og i overensstemmelse med de af Komitéen definerede og af Generalforsamlingen godkendte kriterier skal Komitéen løbende udvælge og promovere nationale, regionale og subregionale programmer, projekter og aktiviteter til beskyttelse af den immaterielle kulturarv, som Komitéen vurderer bedst afspejler denne konventions principper og formål under hensyntagen til udviklingslandenes særlige behov.
2. Til dette formål modtager, undersøger og godkender Komitéen anmodninger om international bistand fra kontraherende stater til udarbejdelse af sådanne forslag.
3. Komitéen følger gennemførelsen af sådanne projekter, programmer og aktiviteter og formidler bedste praksis herfor.

V. Internationalt samarbejde og bistand

Artikel 19 – Internationalt samarbejde

1. I denne konvention forstås ved internationalt samarbejde blandt andet udveksling af oplysninger og erfaringer, fælles tiltag og vedtagelse af bistand til kontraherende stater i deres bestræbelser på at beskytte den immaterielle kulturarv.
2. Uden at det indskrænker bestemmelserne i deres respektive nationale lovgivninger og sædvanlig lov og praksis anerkender de kontraherende stater, at beskyttelse af den immaterielle kulturarv er i menneskehedens interesse og forpligter sig således til at samarbejde på bilateralt, subregionalt, regionalt og internationalt plan.

Artikel 20 – Formål med international bistand

International bistand kan ydes til følgende formål:

- (a) beskyttelse af kulturarv registreret på listen over immateriel kulturarv med presserende behov for beskyttelse,

- (b) udarbejdelse af fortegnelser i medfør af artikel 11 og 12,
- (c) støtte til programmer, projekter og aktiviteter på nationalt, subregionalt og regionalt plan rettet mod beskyttelse af den immaterielle kulturarv,
- (d) andre formål, som Komitéen måtte finde nødvendige.

Artikel 21 – Former for international bistand

Bistanden, som ydes til en kontraherende stat, er underlagt de i artikel 7 nævnte driftsforskrifter og den i artikel 24 nævnte aftale og kan antage følgende former:

- (a) undersøgelser vedrørende forskellige beskyttelsesaspekter,
- (b) stille eksperter til rådighed,
- (c) uddannelse af nødvendigt personale,
- (d) udarbejdelse af standarder og andre foranstaltninger,
- (e) etablering og drift af infrastruktur,
- (f) tilførsel af udstyr og knowhow,
- (g) andre former for økonomisk og teknisk bistand, herunder ydelse af lavtforrentede lån, hvor dette er hensigtsmæssigt, og tildeling af donationer.

Artikel 22 – Regulering af international bistand

1. Komitéen fastlægger proceduren for undersøgelse af anmodninger om international bistand og definerer, hvilke oplysninger der skal medtages i anmodningen, såsom de påtænkte foranstaltninger og nødvendige indgreb samt et overslag over de dermed forbundne omkostninger.
2. I særlige tilfælde undersøger Komitéen anmodninger om bistand som hastesager.
3. Med henblik på at træffe en beslutning indleder Komitéen de undersøgelser og høringer, som Komitéen finder nødvendige.

Artikel 23 – Anmodning om international bistand

1. Alle kontraherende stater kan anmode Komitéen om international bistand til beskyttelse af den immaterielle kulturarv inden for disses territorier.
2. En sådan anmodning kan også indgives af to eller flere kontraherende stater i fællesskab.
3. Anmodningen skal sammen med den nødvendige dokumentation indeholde de i artikel 22, stk. 1 angivne oplysninger.

Artikel 24 – Bistandsmodtagerens rolle

1. I overensstemmelse med bestemmelserne i denne konvention skal den internationale bistand reguleres af en aftale mellem bistandsmodtageren og Komitéen.
2. Som overordnet regel skal bistandsmodtageren inden for grænserne af sine ressourcer afholde en del af omkostningerne til de beskyttelsesmæssige foranstaltninger, som den pågældende stat har modtaget international bistand til.
3. Bistandsmodtageren skal udarbejde en rapport til Komitéen med beskrivelse af, hvordan bistanden er blevet anvendt til beskyttelse af den immaterielle kulturarv.

VI. Fonden for immateriel kulturarv

Artikel 25 – Fondens art og ressourcer

1. Der oprettes hermed en fond til beskyttelse af den immaterielle kulturarv, i det følgende benævnt "fonden".
2. Fonden udgøres af deponerede midler i overensstemmelse med UNESCO's finansreglement.
3. Fondens ressourcer udgøres af:
 - (a) de kontraherende staters bidrag,
 - (b) midler, der er afsat hertil, af UNESCO's generalkonference,
 - (c) eventuelle bidrag, donationer eller testamentariske gaver fra:
 - (i) andre stater,
 - (ii) organisationer og programmer under De Forenede Nationer, særligt De Forenede Nationers udviklingsprogram og andre internationale organisationer,
 - (iii) offentlige eller private organer eller privatpersoner,
 - (d) alle renter af fondens ressourcer,
 - (e) indtægter fra de indsamlinger og begivenheder, der arrangeres til gavn for fonden,
 - (f) alle andre ressourcer, som fondens vedtægter, der udarbejdes af Komitéen, tillader.
4. Komitéen bestemmer på grundlag af Generalforsamlingens retningslinjer, hvordan fondens ressourcer skal anvendes.
5. Komitéen kan acceptere økonomiske bidrag og andre former for bistand til generelle eller specifikke formål, der vedrører bestemte projekter, forudsat at disse projekter er godkendt af Komitéen.

6. Der kan ikke til bidragene være knyttet nogen politisk, økonomisk eller anden betingelse, som er uforenelig med denne konventions formål.

Artikel 26 – Kontraherende stater bidrag til fonden

1. Kontraherende stater forpligter sig til, uden at det berører yderligere frivillige bidrag, som minimum at betale et bestemt bidrag til fonden hvert andet år. Størrelsen af dette bidrag er en fast procentsats, der er ens for alle kontraherende stater, og som fastsættes af Generalforsamlingen. Denne generalforsamlingsbeslutning vedtages med flertal blandt de kontraherende stater, der er til stede og afgiver deres stemme, og som ikke har afgivet den i stk. 2 nævnte erklæring. Den kontraherende stats bidrag skal på intet tidspunkt overstige 1 % af dennes bidrag til UNESCO's normale budget.

2. Dog kan alle i artikel 32 og 33 nævnte stater ved deponeringen af ratificerings-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter afgive erklæring om, at den ikke forpligtes af bestemmelserne i stk. 1.

3. Enhver kontraherende stat, som har afgivet den i stk. 2 angivne erklæring, skal tilstræbe at trække denne erklæring tilbage ved meddelelse til UNESCO's generaldirektør. En sådan tilbagekaldelse vil dog ikke påvirke den kontraherende stats bidrag før datoen for næste Generalforsamling.

4. For at Komitéen kan planlægge sine aktiviteter bedst muligt, skal bidraget fra de kontraherende stater, som har afgivet den i stk. 2 angivne erklæring, ligeledes betales regelmæssigt og som minimum hvert andet år og skal ligge så tæt som muligt på det bidrag, som de skulle have betalt, hvis de havde været bundet af bestemmelserne i stk. 1.

5. Enhver kontraherende stat, som er bagud med betaling af det obligatoriske eller frivillige bidrag for det indeværende år samt det umiddelbart foregående kalenderår, kan ikke vælges til medlem af Komitéen. Denne bestemmelse gælder ikke for det første valg til Komitéen. Mandatperioden for en stat, som allerede er medlem af Komitéen, slutter på tidspunktet for de valg, der er beskrevet i artikel 6 i denne konvention.

Artikel 27 – Yderligere frivillige bidrag til fonden

Kontraherende stater, som ønsker at give frivillige bidrag i tillæg til bidragene beskrevet i artikel 26, skal informere Komitéen herom hurtigst muligt, så Komitéen kan planlægge herefter.

Artikel 28 – Internationale fundraising-kampagner

De kontraherende stater skal, så vidt det lader sig gøre, støtte internationale fundraising-kampagner, som er arrangeret i UNESCO-regi til gavn for fonden.

VII. Rapporter

Artikel 29 – Kontraherende staters rapporter

De kontraherende stater skal indsende rapporter vedrørende lovgivningsmæssige, forskriftsmæssige og andre foranstaltninger, der træffes med henblik på at gennemføre denne konvention, til Komitéen under hensyntagen til den af Komitéen specificerede form og regelmæssighed.

Artikel 30 – Komitéens rapporter

1. På baggrund af sine aktiviteter og de kontraherende staters rapporter, jf. artikel 29, skal Komitéen indsende en rapport til hvert generalforsamlingsmøde.
2. UNESCO's generalkonference skal gøres bekendt med indholdet af rapporterne.

VIII. Overgangsbestemmelse

Artikel 31 – Forhold til erklæringen om menneskehedens mundtlige og immaterielle arvs mesterværker

1. Komitéen skal indarbejde de genstande, der er udpeget som "menneskehedens mundtlige og immaterielle arvs mesterværker" i den repræsentative liste over menneskehedens immaterielle kulturarv, før denne konvention træder i kraft.
2. Indarbejdelsen af disse genstande i den repræsentative liste over menneskehedens immaterielle kulturarv skal på ingen måde påvirke kriterierne for fremtidige registreringer på listen, jf. artikel 16, stk. 2.
3. Der udarbejdes ikke yderligere erklæringer efter denne konventions ikrafttrædelse.

IX. Afsluttende bestemmelser

Artikel 32 – Ratifikation, accept eller godkendelse

1. Denne konvention skal ratificeres, accepteres eller godkendes af medlemmer af UNESCO i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige procedurer.
2. Ratifikations-, accept-, eller godkendelsesinstrumenterne skal deponeres hos UNESCO's generaldirektør.

Artikel 33 – Tiltrædelse

1. Denne konvention er åben for tiltrædelse af enhver stat, som ikke er medlem af UNESCO men som UNESCO's generalkonference opfordrer til at tiltræde.
2. Denne konvention er ligeledes åben for tiltrædelse af territorier, som har fuldt indre selvstyre, som er anerkendt af De Forenede Nationer, men som ikke har opnået fuld uafhængighed i overensstemmelse med Generalforsamlingens resolution 1514 (XV), og som har kompetence på de

områder, som denne konvention omfatter, herunder kompetence til at indgå traktater på disse områder.

3. Tiltrædelsesinstrumentet skal deponeres hos UNESCO's generaldirektør.

Artikel 34 – Ikrafttræden

Denne konvention træder i kraft tre måneder efter datoen for deponering af det 30. ratifikations-, accept-, godkendelses-, eller tiltrædelsesinstrument, men kun for de stater, der på denne dato eller forud herfor har deponeret deres respektive ratifikations-, accept-, godkendelses-, eller tiltrædelsesinstrumenter. For enhver anden part træder konventionen i kraft tre måneder efter deponeringen af den pågældende parts ratifikations-, accept-, godkendelses-, eller tiltrædelsesinstrument.

Artikel 35 – Føderale eller ikke-monistiske forfatningssystemer

Følgende bestemmelser finder anvendelse for de kontraherende stater, hvis forfatningssystem er føderalt eller ikke-monistisk:

- (a) for så vidt angår de bestemmelser i denne konvention, der administreres af den føderale eller centrale lovgivende myndighed, vil den føderale eller centrale regerings forpligtelser være de samme som forpligtelserne for de kontraherende stater, der ikke er føderale stater,
- (b) for så vidt angår de bestemmelser i denne konvention, der administreres af de enkelte enheder i den føderale stat, som f.eks. stater, regioner, provinser eller kantonen, der ikke er forpligtet til at træffe lovgivningsmæssige foranstaltninger i medfør af det føderale forfatningssystem, gør den føderale regering de kompetente myndigheder i de enkelte enheder, f.eks. stater, regioner, provinser eller kantonen, bekendt med de pågældende bestemmelser sammen med sin henstilling om vedtagelse.

Artikel 36 – Opsigelse

1. Enhver kontraherende stat kan opsig denne konvention.
2. Opsigelsen meddeles skriftligt i form af et instrument, der deponeres hos UNESCO's generaldirektør.
3. Opsigelsen træder i kraft 12 måneder efter modtagelsen af opsigelsesinstrumentet. Den ændrer på ingen måde de økonomiske forpligtelser, der påhviler den opsigende part indtil den dato, hvor udtrædelsen træder i kraft.

Artikel 37 – Depositarens opgaver

UNESCO's generaldirektør underretter i sin egenskab af depositar for denne konvention organisationens medlemsstater, de medlemsstater, der ikke er medlemmer, jf. artikel 33, samt De Forenede Nationer om deponeringen af alle de i artikel 32 og 33 nævnte ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter og om opsigelser i henhold til artikel 36.

Artikel 38 – Ændringer

1. Enhver kontraherende stat kan ved skriftlig meddelelse til generaldirektøren foreslå ændringer til denne konvention. Generaldirektøren fremsender en sådan meddelelse til alle kontraherende stater. Hvis mindst halvdelen af de kontraherende stater inden for seks måneder fra datoen for fremsendelse af meddelelsen afgiver et positivt svar, forelægger generaldirektøren det pågældende forslag til drøftelse og eventuel vedtagelse på Generalforsamlingens næstfølgende møde.
2. Ændringer vedtages med to tredjedele flertal blandt de kontraherende stater, der er til stede og afgiver deres stemmer.
3. Når ændringer til denne konvention er vedtaget, skal de ratificeres, accepteres, godkendes eller tiltrædes af de kontraherende stater.
4. For de kontraherende stater, der har ratificeret, accepteret, godkendt eller tiltrådt ændringer til denne konvention, træder disse ændringer i kraft tre måneder efter, at to tredjedele af de pågældende stater har deponeret de i stk. 3 nævnte instrumenter. For enhver kontraherende stat, der derefter ratificerer, accepterer, godkender eller tiltræder en ændring, træder denne ændring i kraft tre måneder efter, at den pågældende stat har deponeret sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.
5. Proceduren i stk. 3 og 4 finder ikke anvendelse på ændringer i artikel 5 vedrørende antal medlemmer i Komitéen. Disse ændringer træder i kraft ved vedtagelsen.
6. En stat, der bliver part i denne konvention efter ikrafttrædelse af ændringer i overensstemmelse med stk. 4, betragtes, forudsat at den ikke har givet udtryk for anden hensigt, som værende:
 - (a) part i denne konvention med de pågældende ændringer og
 - (b) part i denne konvention uden ændringer for så vidt angår enhver kontraherende stat, som ikke er bundet af disse ændringer.

Artikel 39 – Autentiske tekster

Denne konvention er udfærdiget på arabisk, kinesisk, engelsk, fransk, russisk og spansk, og de seks tekster har samme gyldighed.

Artikel 40 – Registrering

I overensstemmelse med artikel 102 i De Forenede Nationers pagt registreres denne konvention hos De Forenede Nationers sekretariat på anmodning af UNESCO's generaldirektør.

DET BEKRÆFTES HERMED

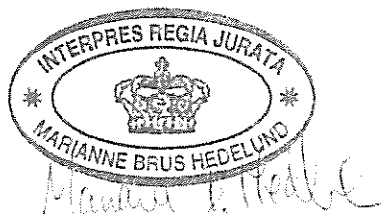
at ovenstående

**”Konvention til beskyttelse af
den immaterielle kulturarv”**

er en fuldstændig og nøjagtig gengivelse
af vedhæftede engelske dokument.

Denne oversættelse består af seksten (16) sider.

Århus, den 29. september 2008

Marianne Brus Hedelund
Statsaut. translator